Fransk
Engelsk
Italiensk
Portugisisk
Dansk

CSJOURNAL

Sankt Joseph Søstrene af Chambéry

Maj - Juni • År 2021 - nr . 3

GENERALRÅDET

Året med mange "første gange"

Sr. Sally M. Hodgdon
Generalrådet

Tolv måneder gør ét år! Og de 12 måneder fra marts 2020 til marts 2021 har i særdeleshed været et år med mange "første gange."
Det er første gang, at Paven dedikerede et år til vores kære helgen Sankt Joseph. Det er den første gang i 100 år, at hele vores planet har været angrebet af en vedholdende og hele tiden udviklende dødelig virus, som vi med frygt omtaler som Corona-virus eller Covid-19. Det er den første gang vores Kongregation har planlagt og organiseret et Generalkapitel til at finde sted i en specifik periode i oktober måned og har været nød til at ændre ikke bare datoen, men også den helt basale måde at afvikle vores ellers genkendelige Generalkapitel på. Endnu en første gang er, at der er flere kvindelige ledere på forskellige niveauer i nationale og internationale regeringer i verden og i vores kirke, end der nogensinde har været før i vores levetid.
Af alle de første gange, der omgiver os, vil jeg tale om Sankt Joseph-året, da det berører alle de andre.

I det Apostoliske Brev "Patris Corde" fra Paven kan vi læse "I hver situation erklærer Joseph sin egen "fiat" ligesom den af Maria ved Bebudelsen og Jesus i Getsemane Have". Jeg blev begejstret over, at Pave Frans talte om

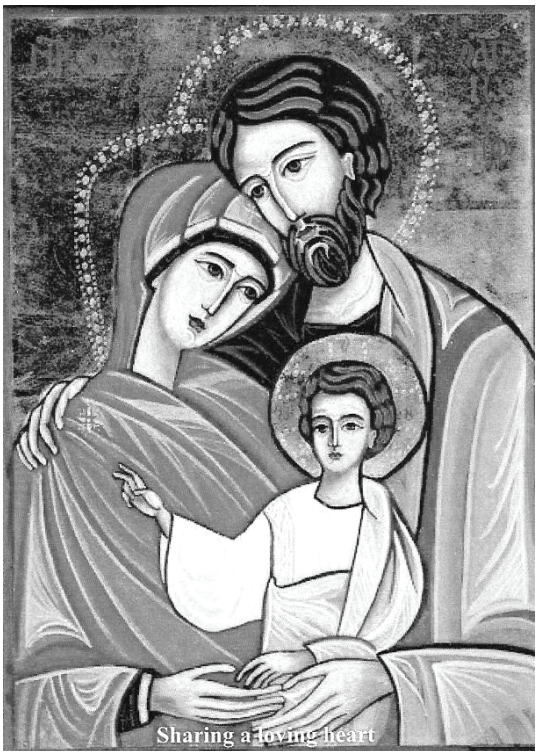

OVERSIGT

GENERALRÅDET

Året med mange "første gange" FORSIDE
Nye Helgener 3

JPIC

Brasilien: Projekt Ren Natur 3
Frankrig: March for klima 4

PROVINS/REGION/MISSION

Pachmarhi-Indien: Indiens patetiske pandemiplage 5
Brasilien: Forandring: fra genbrug til dynamikker i solidaritetssamarbejde 6
Italien: "Møde i ordet" 7
Brasilien: Et år inde i pandemien 8
Brasilien: Fra Querida Amazonia til Fratelli Tutti: drivkraft for ordensliv 9
USA: "At lede mennesker er at gå bag dem" 10
Italien: CSJ Missioni-projektet bliver europæisk 11
Nagpur-Indien: Hjemmebesøg med palliativ pleje 12

Josephs "fiat" – et ord som vi sjældent bruger, når vi refererer til Sankt Joseph i sammenligning med Josephs "ja" og Jesus' og Marias. Josephs ja var et dyrebart ja. Som vi ved er hver drøm, hver intim samtale med Gud endnu en opfordring til Joseph om at ofre sine egne planer, sin egen vej, sin egen planlægning og foretage store ændringer. Hver gang Gud talte med Joseph for at gøre Joseph tro mod Guds opfordring, var det med et budskab om at forlade det genkendelige og bevæge sig til et nyt område og leve efter en ny plan ofte blandt fremmede. Josephs tro på Gud blev dybere, og han var i stand til at sanse Guds tilstedeværelse, der ledte ham, mens han tålmodigt ventede på den næste bøn eller drøm.

Vi har også ventet, drømt og lyttet til vores intime samtaler med Gud, mens vi bliver ved med at bevæge os ind i den nye tid i vores historie - en tid, der berører vores dybeste følelser, en tid, som ofte kræver af os, at vi laver vores planer om, genovervejer og omorganiserer under påvirkning af, hvordan pandemien viser sig. Hvad ville Sankt Joseph have gjort, hvis han havde levet i dag? Fra den begrænsede viden, vi har om Joseph, ville han tænke på den virkelighed, han levede i, være klar til at svare i overensstemmelse med sine kulturelle traditioner og derefter tillade sig selv at forandre sig af nåden fra sine bønner. Joseph ville bevæge sig fremad, tage sig af sine forpligtelser i forhold til at elske Maria og skabe et sikkert og kærlighedsfuldt hjem for Maria og Jesus.

Hvad betyder det for os? Det betyder, at vi må fortsætte med at skabe plads og tid for vores private bønner, at tillade Guds nåde hele tiden tilbyder os at flyde i vores hjerter og sjæle, at være nærværende og grundfæstede i vores tilstedeværelse hver dag, at forblive grundfæstede på sådan en måde, at vi også er fleksible og åbne overfor de mange forandringer, som kalder os til at give slip på vores egen vej, vores egne planer for, hvor det skulle være. Uanset om det er datoerne for vores Provinskapitel, Samlinger, Generalkapitel, aflæggelse af løfter, jubilæer og måden disse bliver afholdt på. Det forandrer sig, men vores daglige kald forbliver det samme… at leve vores "ja", at leve Jesus kærlighed, som vi forkynder, fuldt ud og følge Ånden, der leder os.

Ja – vi er og må fortsætte med at være "Kvinder opfyldt af Ånden, forenet med verden" uanset om forholdene forandrer sig i vores verden. Vi må være fleksible og fortsætte vores mission med at bevæge os imod den anden i nød, hvem hun eller han så end er. Vi er kaldet til at være tilstede i andres glæde, men også til at rense og berøre deres sår og tillade os selv at gå ind i deres erfaringer i deres verden. Det er det JA, som vi er kaldet til at sige i dette år med de mange første gange.

Nye Helgener

Sr. Mary Amabilis Athickal	87	Nirmala	23.04.2021
Sr. Mary Crescentia Chullical	87	Nirmala	29.04.2021
Sr. Helena Dalcin	97	Brasilien	29.04.2021
Sr. Grace Jean Todd	72	Nirmala	01.05.2021
Sr. Giovanna Balzano Elisabetta	93	Italien (Pinerolo)	05.05.2021
Sr. Henrietta Edasseril	85	Nagpur	05.05.2021
Sr. Giacinta Kannenkeril	86	Tanmaya	09.05.2021
Sr. Helena Benetti	98	Brasilien	11.05.2021
Sr. Angela Maria Mugnolo	90	Italien	11.05.2021
Sr. Celine Marie Dias	76	Nagpur	19.05.2021
Sr. Lourdes Brolo	80	Brasilien	19.05.2021
Sr. Pascale Peronnier	92	Frankrig	20.05.2021
Sr. Zélia Simioni	100	Brasilien	02.06.2021
Sr. Caterina Pasquero	95	Italien (Pinerolo)	05.06.2021
Sr. Mary Andrew Kuzhivelil	87	Nagpur	13.06.2021
Sr. Bénédicte De Vaublanc	88	Frankrig	14.06.2021
Sr. Helena Itália Moreschi	94	Brasilien	16.06.2021
Sr. Hedwig-Marie Hergenhahn	73	Norge	16.06.2021

Projekt Ren Natur

Sr. Paula de S. Jose Gobbi
Brasilien

Det første og mest avancerede affaldsanlæg

"Du smider ikke affaldet væk, du ændrer kun placeringen af affaldet på planeten", sagde den brasilianske zenbuddhistmunk Coen i en forelæsning ved et møde for ordensfolk. Overforbrug er nærmest en "lov" på jorden. Og hvor kan vi finde plads til at bortskaffe alt det affald, vi producerer? Lossepladser mindsker affaldets påvirkning på verden især på forurening af jorden, vand og luft, men det er kun en del af løsningen.

Ifølge Greenpeace ser rige lande en mulighed for at sende affald til perifere lande, der ikke har en lovning på området. De gør det enten med en kontrakt eller hemmeligt. Børn og voksne går til lossepladserne og tager alt, hvad der er anvendeligt, i et mix af affald herunder også giftigt affald.

Udviklingen af informationsteknologien har forværret situationen. I stedet for at blive genbrugt i oprindelseslandet bliver elektronik kasseret og sendt til fattige lande. Ifølge en rapport fra Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) bliver 80% af elektronikaffaldet sendt til fattige lande; for det meste bliver det sendt illegalt. Det er et trist billede og en stor udfordring, vi står over for, og den skal mødes af passende lovgivning. Den gode nyhed er, at når lovgivningen er implementeret, så er der en mulighed for en ordentlig og ren behandling af affald.

Takket være et partnerskab mellem et firma (Minas Gerais) og et universitet i Goiania blev det muligt at lave et affaldshåndteringsprojekt. Projektet udviklede en 100% brasiliansk teknologi til at håndtere affald fra byerne. Projekt Ren Natur konverterer affaldet til miljøvenligt kul med en minimal påvirkning på klimaet. Projekt Ren Natur-modellen genbruger materialet og giver ren energi ved, at det bliver omdannet til kul. Det skaber også indtægter. Affaldet bliver kemisk komposteret af varme i en såkaldt pyrolyse-proces (høj temperatur uden ilt).

Affald fra husholdninger, industrier og byer er råmaterialet til at skabe industrialiseret kul. Affaldet kan være organisk, plastik, dæk, træ med mere. Der er ikke behov for, at det bliver sorteret. Målet er at reducere klimapåvirkninger, der stammer fra lossepladser og landopfyldninger. De ansvarlige bekræfter, at Projekt Ren Natur er tilgængeligt og kan bruges over alt i verden. Projekt Ren Natur-systemet har den fordel, at det er et kompakt anlæg og kan derfor blive installeret i et industriområde eller i andre områder. Det en nul-spilds-løsning. Da det producerer energi, kompenserer det godt for investeringen, der er minimal i forhold til udgifterne til lossepladser.

Kort sagt er Projekt Ren Natur et meget miljøvenligt initiativ, der løser det værste miljøproblem. Det er enden på dumpning af affald og lossepladser i byerne. Det tilbyder en fremragende mulighed for at beskytte naturen, mens vi tjener penge. Hvad med at gøre rent på jorden ved at tjene penge?

Ud over at genbruge affaldet skaber det også arbejdspladser og indkomster. Det bidrager socialt og miljømæssigt til hele befolkningen.

Projektet bliver overvejet af forretningsfolk fra Brasilien (flere kommuner), Tyskland, England og USA. De fleste civiliserede lande er lige nu bekymret over, hvor deres affald ender. De kommuner, der i dag har lossepladser, arbejder med lovgivning, der stopper brugen af dem.
Kort sagt: "Fra affald til kul. Fra kul til energi. Fra energi til bevægelse. Fra bevægelse til produktion. Fra produktion til rigdom… Projektet har allerede reddet skove, når en verden, der laver kul fra affald, ikke har behov for at fælde træer til brænde og kul."

March for klima

Sr. Jona Chinnappan
Frankrig

Sammen med Generalrådet har Kommissionen for Retfærdighed, Fred og Bevarelse af Skaberværket (JPIC) i den franske Provins forsøgt at skabe opmærksomhed i Kongregationen ved at foreslå forskellige aktiviteter og praksisser indenfor bevarelse af naturressourcer, vores forbrug og smid-væk-kultur og genbrug.

Fra maj til juli forsøger teamet igen at rette fokus på forskellige miljømæssige temaer ved at bruge både Laudato Si og FN's mål for en miljømæssig forsvarlig økonomi (ansvarligt forbrug) og den enkle livsstil.

Vi dyrker grøntsager, og vi hjælper også en ny Kongregation i bispedømmet ved at give dem stykke jord til at dyrke grøntsager på.

Som svar på Kongregationens kald deltog nogle af søstrene fra Provinsen i en march for klimaet den 9. maj 2021 i Chambéry. Vi fik en god mulighed for at gøre en forskel ved at studere klimaloven, som udspringer af borgernes klimakonvention.

Søstre marcherer for retfærdighed og klima

Gruppen demonstrerer for retfærdighed og klima i Chambéry

Der var en stor gruppe af mennesker, der marcherede og krævede, at regeringen forbedrede loven. Denne lov er baseret på forslagene i borgernes klimakonvention skrevet af et upartisk organ bestående af borgere, som står overfor følgerne af klimaforandringerne dag efter dag i vores samfund.

Dette er en appel fra Laudato Si grupper i hele Savoyen sammen med CCFD-Terre Solidaire. Den er en måde at vise vores forpligtelse som Søstre af Sankt Joseph på.

Indiens patetiske pandemiplage

Sr. Navya Neelamvilail

Pachmarhi –provinsen, Indien

En lang artikel fra den 17. maj 2021 i det ugentlige magasin "India Today" giver et levende billede af den frygtelige situation, som den indiske befolkning står overfor på grund af Covid-19. Den udstiller den sørgelige historie om negligering, apati og fiasko fra Indiens politiske lederskabs side.

Billeder af massekremering, hospitaler uden senge eller ilt, kroppe flydende ned af floden har hele verden set. Den anden bølge af Covid-19 hærger Indien med dens vrede. En kilde angiver 22.662.410 tilfælde af Coronavirus, 246.146 døde og 18.665.266 er kommet sig pr. 10. maj 2021. Dog har mange sagt, at antallet af døde af Covid-19 formentlig er mere end to gange flere end angivet.

Indien var ikke blevet mødt af denne skæbne, hvis premierminister Modi's regering havde taget passende skridt til at bremse spredningen af Coronavirus. Regeringen var slap i forhold til at indføre retningslinjer, og den tog ikke forholdsregler, der kunne hindre en mulig anden bølge. Resultatet er, at millioner af mennesker betaler en pris for Modi-regerings forfejlede indsats under pandemien.

Artiklen i "India Today" beskriver flere årsager til den frygtelige situation. Mens Indiens var i stand til at kontrollere den første bølge, var landet ikke forberedt på, at virussen kunne vende tilbage, for man havde nedlagt den struktur, der tidligere var etableret i sundhedsvæsenet, mindsket antallet af testlaboratorier og man gjorde ikke noget ud af smitteopsporingen. Endvidere blev genetisk kortlægning ikke prioriteret end ikke efter, at der opstod bekymringer for, at det var en muteret virus, der var årsag til anden bølge. Og så blev problemet med det manglende sundhedspersonale og mangel på ilt aldrig forsøgt løst. Udrulningen af vacciner gik meget langsomt, selvom Indien har en ledende rolle i vaccineproduktionen, og medicin, der kunne bekæmpe Covid-19, var kun tilgængelig for de rige.

Det ser ud som om, at bureaukratiets sammenbrud og fejhed var årsag til superspreder-begivenheder: religiøse festivaler og en valgkampagne i flere faser, selvom den anden bølge af pandemien var i udbrud.

Tilhængere er samlet for at bede til Hindu-festivalen 2021

Et eksempel på det viser sig i delstaten Uttarakhand i det nordlige Indien, der registrerede en vækst på 1800% i antallet af Covid-19 tilfælde i perioden 31. marts til 24. april. Årsagen var i hovedsagen den, at mere end én million mennesker var samlet til en Hindu-festival, hvor pilgrimme badede i floderne Ganges og Jumna. Resultatet var, at antallet af Covid-19 tilfælde i Indien steg med 500% (fra 62.000 til 340.00) efter denne festival. Regeringen gjorde intet for at gribe ind i den. Store valgmøder blev organiseret i fem delstater i Indien og tusindvis af mennesker samledes herunder med premierminister Modi. Valgkommissionen i Indien forblev en tavs tilskuer.

Modi-regeringen har travlt med at bygge et nyt hus til premierministeren, mens Indiens befolkning løber spidsrod i kampen mod Coronavirus. Befolkningen i Indien har brug for handling fra regeringens side for at stoppe spredningen af virusset og rede befolkningens liv.

Forandring: fra genbrug til dynamikker i solidaritetssamarbejde

Iltomar Siviero
(Uddannelseskoordinator i Forandringsprojektet)

Brasilien

I 2007 igangsatte Fællesskabskampagnen "Forandringsprojektet" med temaet "Fællesskab og Amazonas" og med mottoet "Livet og missionen på det her sted". Ærkebiskoppen af Passo Fundo ansøgte gennem Caritas om Forandringsprojektet, som har til formål at forandre, uddanne og lave aktiviteter. Med den udfordring startede vi Forandringsprojektet. De andre institutioner i den katolske kirke og andre religiøse Kongregationer i Passo Fundo (Rio Grande de Sul) sluttede sig til Forandringsprojektet. Enstemmigt besluttede vi os for mottoet: "Omsorg for liv, omsorg for naturen og omsorg for mennesker". Med dette motto møder projektet "…forpligtelsen og den tiltagende presserende udfordring med at bevare og genoprette miljøet, vi lever i, søge at formulere behovet for omsorg for livet, uddanne til sund sameksistens mellem mennesker og natur, skabe alternativer til udnyttelse af miljøet og reducere påvirkningen af miljøet, hjælpe med at opbygge menneskelig værdighed i familier, skabe arbejdspladser og indkomst gennem at genbruge materialer" (Forandringsprojektet, 2017, s. 11). Forandringsprojektet satte flere programmer i gang i Passo Fundo, og de udviklede et samarbejde. I år begyndte samarbejdsprogrammet og fire grupper af børn og unge (i alt 65 børn og unge) at arbejde med genbrug, når de ikke var i skole. De begyndte med at lave julekort. Det var en konkret handling, hvor grupperne indsamlede materialer og genbrugte dem til julekort, som blev givet videre til mange mennesker. De indsamlede materialer blev omformet til papirark, de blev malet og dekoreret med tegninger og skrift af børn og de unge.

Kortet var en simpel måde at udtrykke taknemmelighed overfor de ansatte i Forandringsprojektet. Ved hvert kort blev der lagt et brev, hvori de overfor alle gav udtryk for taknemmelighed, men også forklarede om indsatsen og resultatet af arbejdet, som frisatte folks idéer i en konkret forpligtelse til livet og omsorgen for planeten; en forandring, der blev levet i praksis, som er ønskelig for samfundet og som holder mottoet i live: "Omsorg for liv, omsorg for naturen og omsorg for mennesker".

Initiativerne blev omtalt i det lokale TV samt i de nationale nyheder, i regionens avis.

“Møde i ordet”

Sr. Rossella Passalacqua
Italien

“Møde i ordet” voksede ud af gentagne ugentlige møder fejret i kommunitetet i Pisa sammen med alle de, der ville deltage sammen med kommunitetet i dets bøn med udgangspunkt i søndagens evangelium. Vi har afholdt disse møder i mere end to år. De begyndte som møder, hvor vi mødtes ansigt til ansigt, hvor vi støttede hver persons vækst i relationen til Guds ord og vækst i vores opmærksomhed på, at vi er et kommunitet, der næres ved søndagsevangeliet og bringer det ind i hverdagen.

Pandemien gjorde det umuligt at fortsætte i den form. Imidlertid ville vi ikke ødelægge relationen til de, der deltog. Og dertil kom, at vi fra den første uge med nedlukning følte et ønske om at række ud til vores kære næste med Guds ord, som alene kunne åbne veje til håb i en tid med forvirring. Sr. Maria Giovanna Titone var den første til at prøve at lave en video med kommentarer til søndagens evangelium. Vi besluttede os for at udvide initiativet med to andre søstre i vores Provins, så forskelligheden og det særlige ved deres relation til evangeliet ville vise sig, for at de, der lyttede til os, blev inspireret til at se, at Guds ord er i live og aktive i deres liv. Denne vej har i særdeleshed tilladt os at bruge vores kreativitet, at opdage evner vi ikke vidste, vi havde, bruge dem i fællesskab og i evangeliets tjeneste.

Vi indså også, at vores stemmer skabte et rum i et kor af mandsstemmer. For i Italien er det faktisk sådan, at formlen for at lave kommentarer siger, at det er mænd, der gør det, uanset om det er præster, ordensfolk eller lægfolk. Det er meget svært at finde kvindestemmer. Dette faktum opmuntrede os til at fortsætte vores tjeneste af Guds ord, vi bad og håbede på, at det ville åbne nye veje for andre kvinder, der ønskede at medvirke til tilstedeværelse i kirken. Præcis ét år senere har initiativet modtaget en fin anerkendelse fra kvindelige dele af kirken. Faktisk er vi blevet anerkendt og inkluderet på hjemmesiden for Sammenslutning af Kvinder i Kirken (Association ”Women for the Church”) i den del, der videreformidler kvinders initiativer.

Hvis du vil følge ”Møde i ordet – en åbning til søndagens evangelium” (”Meeting in the Word - A Doorway into the Sunday Gospel”) kan du tilmelde dig til kanalen på YouTube: https://youtube.com/user/possosognare.

Vi er taknemmelige overfor Herren og til dem, der gør denne erfaring frugtbar. Og vi føler, at vi videreformidler kærlighed og tjeneste for evangeliet i vores Kongregation. Hvis en søster fra en anden Provins, Region eller Mission vil være en del af denne enkle men kærlige tjeneste af Guds ord, er vi klar til at ledsage og støtte hende teknisk, så alt bliver til Guds større ære.

Et år inde i pandemien

Sr. Adelide Canci

Brasilien

Sr. Adelide (fra højre mod venstre) ledsager biskoppen ved velsignelsen af de syge

Hospitalet "Nossa Senhora da Oliveira" ejes af Sankt Josephs Søstrene af Chambérys Provins i Brasilien. Det ligger i Vacaria i det sydlige Brasilien. Det er en fattig region med ekstremt koldt vejr, hvor det meste af landsbrugsjorden bliver brugt til at dyrke æbler og små frugter.

Ingen havde nogensinde forestillet sig, at dette hospital en dag skulle gå gennem en så frygtelig situation som at håndtere Covid-19 pandemien. I januar 2020 afsatte vi en del af hospitalet til pleje af Covid-19 patienter, fordi vi fik at vide, at pandemien havde nået Brasilien og snart ville nå Rio Grande de Sul.
Vi var nød til at indrette et nyt "hospital" i hospitalet. Vi arbejdede med Covid-afdelingen med megen frygt, stort besvær og usikkerhed. Vi skabte nye teams, der skulle arbejde sammen. Vi gennemgik utrætteligt oplæring i nye rutiner, studier, forskning og lidt efter lidt begyndte ansigtsmasker at skjule angst og de bekymrede ansigter, som usikkerheden skabte. Vi kendte kun til Covid-19 fra nyhederne, vi havde ingen konkrete patienter.

I oplæringsprogrammet for de 420 ansatte var stilhed og usikkerhed fremherskende. Behandlingsprotokollerne og brugen af dem skabte frygt og det samme gjorde forestillingerne om, hvad der ville ske.
I midten af februar 2020 ankom den første patient. Det nye Covid-19 team var forberedt, og det gik i gang med dets arbejde med usikkerhed og frygt på den ene side, og med tro og håb om, at alt ville gå godt på de anden side.

I starten kom få Covid-19 patienter, men da den første Covid-19 patient døde, kunne vi på hele hospitalet mærke den triste virkelighed. Samfundet som sådan indså også, at noget meget farligt var i gang. Nogle få generøse mennesker tænkte på hospitalets ansatte, der stod i første linje i kampen mod Covid-19, og donerede til hospitalet. Hver donation var motiveret af mod, kærlighed, solidaritet og en forsikring om ikke at være alene.

Den første bølge varede fra februar til oktober. I november begyndte antallet af tilfælde at falde. Der blev indlagt få Covid-19 patienter, og intensivafdelingen for Covid-19 patienter havde næsten ingen patienter. Vi fik det glædelige indtryk, at pandemien var ved nå sin afslutning. Da begyndte anden bølge i december, og antallet af patienter blev tredoblet. Der blev der indrettet endnu en Covid-19 afdeling, som kunne tage imod alle patienterne. Faktisk har vi nu tre "hospitaler" i ét hospital. Medarbejderne er trætte, og der mangler uddannede sygeplejersker. Dem vi har, tager overarbejde for at pleje de syge. Da vi stod i den situation, blev der afholdt en pressekonference to gange om ugen for at informere befolkningen om situationen på hospitalet og for at give dem retningslinjer for, hvordan den kunne passe på sig selv.

Til disse pressekonferencer inviterede vi alle kristne kirker til at deltage i en fællesbøn, hvor vi bad Gud om hjælp til at stoppe den frygtelig pandemi. I en måned kom kirkens folk to eller tre gange om ugen og stod foran hospitalet for at bede.
Kraften i bønnen har lettet vores træthed og givet os mere mod, styrke og over alt andet: tro. Vi tror, at Gud hører skrigene fra hans folk og vil stoppe denne pandemi, som påvirker hele menneskeheden og ødelægger liv over hele verden.

En af gruppe af religiøse fra forskellige kirker beder foran hospitalet

Fra Querida Amazonia til Fratelli Tutti: drivkraft for ordensliv

Sr. Eliana Aparecida dos Santos

Brasilien

En pige fra Amazonas-regionen

Konferencen for Ordensfolk i Brasilien afholdt et nationalt seminar i april måned for at reflektere over og fordybe sig i to temaer, der er relevante for den aktuelle situation nemlig dokumentet, der er frugten af Amazonas-synoden "Querida Amazonia" og rundskrivelsen fra Pave Frans "Fratelli Tutti". Seminaret er en årlig begivenhed og samler ordensfolk fra hele landet. I 2021 havde vi fem seminarer via computeren, og de var organiseret efter regioner.
De gav anledning til at reflektere over ordensfolks vigtige bidrag særligt i disse tider med usikkerhed og diverse udfordringer, som pandemien og andre ting i vores virkelighed, har skabt. Temaet blev præsenteret i fire dele: 1) visdommens mystik 2) at høre skriget fra de fattige 3) samarbejde mellem kongregationer og deling af karisme med lægfolk 4) humanisering af relationer.
I refleksionen over temaet blev der rejst flere spørgsmål: Hvad rør sig i os, når vi ser den sterile og passive ligegyldighed overfor mennesker, der lever i fattigdom, og migranter på gaderne, som leder efter mad og overlevelse? Hvad med vores bånd af universelt tilhørsforhold, som drivkraft til gensidig medvirken til søster/broderskab? Føler vi også frygt, modvilje, foragt, fjendtlighed og frastødning overfor fattige mennesker og fattigdom? Hvilke skrig har runget i vores ører, når vi møder menneskelig og miljømæssig smerte? Finder vi os selv som flygtninge i bedøvende ligegyldighed? Er vi opmærksomme på, at alt er forbundet? Hvilke muligheder har vi til fordel for de fattigste? Involverer vi effektivt os selv i at konfrontere social og miljømæssig uretfærdighed og vold? Alle disse spørgsmål har en reference til Fratelli Tutti, som kalder os til at handle, til at svare. Med det i tankerne fremhævede deltagerne, at det er presserende, at ordenslivet er en vej med dristigt håb, at være mere opmærksom på, at det er et verdensomspændende fællesskab og således se sig selv som fællesskaber af uperfekte mænd og kvinder. Behovet for at gå en succesfuld tilgivelsens vej heller end hævnens blev også fremhævet for at hjælpe humane fællesskaber på vej. Det inviterede os til at fortsætte med et kreativt og forpligtende håb til fordel for liv.

Sr. Roselei Bertoldo (ICM), der deltog i Amazonas-synoden som tilhører, talte om sine oplevelser. Hun fremhævede, at "vi kan ikke glemme vores rødder. Vi må være opmærksomme på vores identitet som ordensperson." Hun sagde, at man ikke kan forstå Amazonas-synoden uden at læse Laudato Si, og ved at citere Fratelli Tutti understregede hun, "at drage omsorg for den verden, som vi lever i, betyder at drage omsorg for os selv. Alligevel har vi brug for at tænke på os selv mere og mere som et enfamilieshus i fælles verden" (Fratelli Tutti, nr. 17).

Situationen i Amazonas inviterer os til at se på livet i et fællesskab og at drømme kollektivt, og det betyder ikke at se på Amazonas udefra. Sr. Roselei understregede, at "vi er befolkningen i Amazonas, dette er alles problem. Det er en barsk virkelighed dér, hvor liv skriger. Kirken er kaldet til at svare profetisk på dette skrig".

“At lede mennesker er at gå bag dem”

Sr. Barbara Bozak
USA

Den gamle kinesiske filosof Lao Tzu talte i stor visdom, da han sagde: ”at lede mennesker er at gå bag dem”. Selvom det virker ulogisk for mange menneskers opfattelse af lederskab, så var Lao Tzu overbevist om, at det var den type af ledere, som folk ville følge. Du må have en solid forståelse af, hvem du leder, og den viden får man bedst fra en position, hvor man tjener, mere end man kommanderer.

Konceptet – en leder, der tjener – er ikke det første, vi tænker på i forhold til lederskab. Vi er mere tilbøjelige til at betragte lederen som en, der har autoritet, en der fortæller os, hvad vi skal gøre, og hvad vi ikke skal gøre. Dette hierarki, denne patriarkalske model placerer faderen/herskeren på toppen som en, der har ansvar for alt. Det er denne model, som vi har set oftest i kirken og i vores egne familier. Samfundet har omfavnet denne model og levet efter den i tusindvis af år. Alligevel er det ikke det eksempel på lederskab som Lao Tzu taler om eller det, som Jesus viser os. I stedet peger de mere på og viser lederskab ved at tjene.

I Johannesevangeliet ser vi Jesus, natten før han dør, tage en balje med vand og vaske fødderne på dem, der er sammen med ham – der er en handling, en tjener gør for sin herre. Og Jesus bad sine disciple om at gøre det samme – at være ledere, der tjener. Han sagde: ”Jeg har givet jer et forbillede, for at I skal gøre, ligesom jeg har gjort mod jer.” I Lukasevangeliet (22:26-27) fortæller Jesus sine følgere, at lederen iblandt dem, skal være en, der tjener. Vi følger Jesus’ eksempel, når vi drager omsorg for dem i nød, trøster dem, der sørger og giver liv til de marginaliserede. Det er passende, at vi ser i evangeliet for at lære om lederskab fra Jesus’ eksempel. Moderne litteratur om lederskab har omfavnet Jesus’ model for lederskab – at den, der leder tjener. Ledere i forretningslivet har opdaget, at de er mere succesfulde, når de er ledere, der tjener, når de virkelig lytter, er overbevisende og viser tillid mere end blot at udøve magt.

Den, der leder ved at tjene, hjælper dem, som de tjener med at blive klogere, friere og mere den person, som Gud skabte dem til at være. Hun ved, hvordan hun skal lytte til alle stemmer og til Ånden i hende selv og i andre. Hun tror ikke på, at hendes ideer er de vigtigste og skal være dem, der bliver fulgt, men hun lytter dybt og samler visdom fra alle. Hun forstår, at det tager tid at tage beslutninger, fordi konsensus og sandt fællesskab kun kan blive skabt langsomt.

Lederen, der tjener, gør alt hun kan for at forstå andre og anerkender deres unikke begavelse, da hun er engageret i skabe en atmosfære, som andre kan udvikle sig personligt, professionelt og spirituelt i. Hun er engageret i at blive meget bevidst om, hvem hun selv er, hvor hun har brug for at udvikle sig, samt hvordan hendes handlinger påvirker andre. Hun anerkender vigtigheden af at skabe en atmosfære, hvor det føles sikkert at lave fejl og at lære af dem. Kort sagt er lederen, der tjener, mere bekymret for andre end hun er for sig selv, og hun ved, at lederskab handler om pleje relationer og bygge fællesskaber.

Det er ikke let at lede ved at tjene. Det kræver, at vi undersøger og måske ændrer den måde, vi forstår lederens rolle på, anerkender at ægte lederskab er samarbejdsvilligt, viser respekt for alle og er rodfæstet i ubetinget kærlighed. Det kalder på dyb ydmyghed funderet på ærlig selvindsigt. De mest succesfulde ledere er dem, der først søger at tjene, ligesom Jesus gjorde. Enhver af os kan spørge os selv, hvor vi står på vejen mod at blive en leder, der tjener.

CSJ Missioni-projektet bliver europæisk

Sr. Maria Giovanna Titone

Italien

I årevis er Sankt Joseph af Chambérys Center i Songea i Tanzania vokset. Det er ledet af Sankt Joseph Søstre og sponsoreret af CSJ Missioni, der i solidaritetskampagner har solgt Panettoni-kager. I dag er der plads til 61 unge tanzaniske piger, heraf får 40 af dem stipendier finansieret af CSJ Missioni. Indsamlingen af penge har gjort det muligt at udvide faciliteterne på kostskolen, sørge for pigernes basale behov, finansiere stipendier samt følge og støtte dem i deres liv som studerende. "Med julekampagnen i 2020 ville vi tage et skridt videre på denne rejse", siger sr. Maria Giovanna Titone, der fulgte julekampagnen via computeren. "Med den økonomiske støtte kan pigerne fortsætte deres studier frem til eksamen. Målet med projektet er, at pigerne får adgang til bedre betalte jobs, der kræver en uddannelse, og det forbedrer deres levestandard, familiens levestandard og levestandarden i deres landsby."

"På grund af pandemien var det ikke muligt at sælge Panettoni-kager, så vi gjorde os de første erfaringer med at indsamle penge online, og det blev en mulighed for at dele information om missionen. Som sr. Clementina Copia (leder af CSJ Missioni) skriver: "I Generalkapitlets Slutdokument 2015 kan vi læse: "Provinser, Regioner og Missioner i Europa vil gå sammen og dele ressourcer for at støtte hinanden…" Og derfor har de europæiske ledere mødtes regelmæssigt siden 2017. De har også dannet en styregruppe for at realisere et egentligt netværk for samarbejde og møder med det mål at give mere liv til alle Provinser, Regioner og Missioner i Europa. Og det er præcis på den måde, at der blev arrangeret to møder mellem CSJ Missioni og de europæiske ledere og kommuniteterne i Italien. Der var to meget vigtige ZOOM-møder, der gjorde tidligere ideer fra det europæiske netværk mere konkrete, nemlig det med samarbejde og gensidig støtte i missionen."

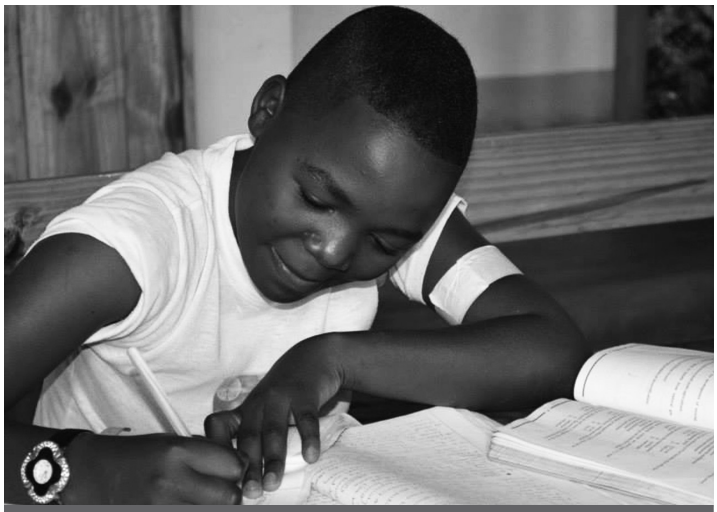

En studerende på Sankt Josephs Center i Songea løser en opgave

Værdierne, der ligger til grund for CSJ Missionis arbejde, er der blevet taget vel imod i alle kommuniteter over hele Europa takket være den entusiasme, som kendetegner de frivillige i CSJ Missioni. Franscesca Sessa, der er frivillig og medlem af komiteen som vejleder non-profit-organisationen, sagde: "Jeg har samarbejdet med CSJ Missioni siden 2008 og har været på besøg i Songea i Tanzania, hvor Sankt Josephs kostskole ligger. Beslutningen om at deltage i den rejse sammen med andre frivillige var et resultat af nysgerrighed, som banede vejen for en stærk følelse af ansvarlighed. Efter at have set og fået indsigt i virkeligheden i Songea kan du ikke stå stille! At være en del af CSJ Missioni har for mig været at bidrage på en konkret måde for mig selv og som en familie til at udvikle en mere fair og mere retfærdig verden i fuld respekt for de kulturelle forskelle, der er mellem mennesker."

Solidariteten mellem de forskellige kommuniteter i Europa var tydelig som sr. Clementina noterede sig: "I nogle år har vores søstre i Europa støttet de forskellige kampagner med Panettoni-kager. På den måde har missionsarbejdet krydset nationale grænser. På grund af pandemien var der ingen Panettoni-kager, men der var ikke mangel på solidaritet."

Vi fik også en påskønnelse fra sr. Marian Connor, der kender virkeligheden i Sankt Joseph Center i Tanzania meget godt: "Min erfaring med de studerende i Tanzania er, at jeg har fået det håb, at de her unge kvinder virkelig kan gøre en forskel i deres samfund. I år forlader to piger os for at gå på sygeplejerskeskole. På Sankt Joseph Center får disse studerende vist tillid og får opmuntring og selvfølgelig de uddannelsesmæssige færdigheder, der har brug for. For én af de to studerende har vi betalt alt, fordi hendes familie er så fattig, at den ikke kan sørge for noget til hende. Vi har brug for flere søstre i Tanzania til at fortsætte Guds arbejde med de kvindelige studerende." Udfordringerne stopper ikke, og de er hele Kongregationens!

Hjemmebesøg med palliativ pleje

Sr. Prabha Toppo

Nagpur –provinsen, Indien

Sr. Prabha med en familie hun hjælper med pleje af en dreng

Når patienter forlader hospitalet og vender hjem, er der ofte ingen til at tage sig af dem, tale med dem eller få dem til at føle, at de vil komme sig over deres sygdom, fordi andre i husstanden er ude og arbejde i marken.

På det seneste er jeg som socialarbejder ved Sankt Joseph Hospital taget på besøg hos patienter i deres hjem og har brugt tid sammen med dem.

Vi har en gruppe af læger, sygeplejersker og socialarbejdere, der kan kontaktes 24 timer i døgnet, til at understøtte dette arbejde, som vi udfører i 40 landsbyer. Disse landsbyer ligger ret langt fra hospitalet, men det er min passion at tage ud og besøge patienterne. Søstrene, lægerne og folk i lokalsamfundet giver mig fuld støtte gennem deres bønner og opmuntrende ord, som giver mig selvtillid, når jeg går ud og møder de mange patienter.

Disse mænd og kvinder har forskellige medicinske og spirituelle behov, nogle lider af forskellige typer af kræft, hjerte-eller nyresygdomme. Andre er lammet eller har neurologiske problemer. Vi møder også dem, der er i kritiske tilstande og måske kun har få dage tilbage at leve i. Hvis de ikke har nogen, der kan pleje dem, tager vi dem med på hospitalet, plejer dem og forbereder dem på en lykkelig død.

For nogle er deres lidelse psykologisk så vel som fysisk. De er alene i deres hus, lider af smerte og depression uden, at der er nogle, de kan dele med, nogle der kan lytte til dem, nogle der kan forstå dem. Måske råber de på at dø, men de dør ikke. Jeg bruger tid sammen med dem og lytter blot. At jeg lytter får dem til at føle, at de har nogle, der drager omsorg for dem, og tit forsvinder deres smerte, når de accepterer dem selv og deres sygdom. Det er patienter, der har brug for flere besøg, og når jeg besøger dem, ser jeg Guds hånd i dem. Jeg har erfaret, at sengeliggende patienter glemmer alle ting, der kan skabe afstand mellem os. Der er ingen kaste, hudfarve, religion – de længes blot efter at tale med en, der lytter til dem. Det er for mig i sandhed en erfaring af Gud.

Redaktør
Sr. Barbara Bozak
Sr. Eliana Aparecida dos Santos

Grafisk Design
Sr. Navya Neelamvilail

Oversættelse
Anette Jensen
Sr. Cristina Gavazzi
Sr. Joyce Baker
Sr. Margherita Corsino
Sr. Maria Elisabete Reis
Sr. Marie-Pierre Ruche
Sr. Preeti Hulas
Sr. Ivani Maria Gandini

Distribution
Rossella Galli
www.csjchambery.org

E - mail
icc@csjchambery.org